

20. neděle v mezidobí C

*Bože, tys připravil všem, kdo tě milují,
dary větší, než jsme si schopni představit;
vlej nám do srdce vroucí lásku,
abychom tě milovali za všech okolností
a nade všechno. (Vstupní modlitba)*

První čtení

Jeremiáš 38,4-6.8-10

Úředníci řekli králi: "Ať je zabit tento člověk, neboť oslabuje ruce bojujícího mužstva, které zůstalo v tomto městě, i ruce všeho lidu, když k nim mluví takové řeči, protože nehledá tento člověk blaho tohoto lidu, ale jeho neštěstí." Král Sidkijáh pravil: "Hle, je ve vašich rukou – neboť král proti nim nic nezmohl." Vzali tedy Jeremiáše a uvrhli ho do cisterny královského prince Maikijáha, která byla ve vězeňském dvoře; spustili Jeremiáše po provazech do cisterny, ve které nebyla voda, ale jen bahno; a Jeremiáš zapadl do bláta. Etiopan Ebedmelech vyšel z královského paláce a řekl králi: "Můj pane, králi, tito muži se dopustili zlého činu vším, co spáchali proti proroku Jeremiášovi, když ho vsadili do cisterny. Umře v ní hladem, neboť v městě už není chléb." Tu rozkázal král Etiopanu Ebedmelechovi: "Vezmi s sebou odtud tři muže a vytáhni proroka z cisterny, dřív než umře."

Druhé čtení

Židům 12,1-4

(Bratři a sestry!) Nesmírné je množství těch, kteří se na nás dívají! Odhodme proto všechno, co by nás mohlo zatěžovat, hřích, do kterého se (člověk) snadno zaplete, a vytrvale běžme o závod, který je nám určen. Mějme oči upřeny na Ježíše: od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti. Místo radosti, která se mu nabízela, vzal na sebe kříž a nic nedbal na urážky; nyní sedí po pravé straně Božího trůnu. Myslete na toho, který snesl, když mu hříšní lidé prudce odporovali, abyste neumdléváli a vnitřně neochabovali. Vždyť jste v boji proti hříchu ještě nekladli odpor až do krve.

Ježíš řekl svým učedníkům: "Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul! V křest mám být ponořen, a jak je mi úzko, než bude vykonán! Myslíte, že jsem přišel dát mír na zemi? Ne, říkám vám, ale rozdělení. Od nynějška totiž bude rozděleno pět lidí v jednom domě: tři proti dvěma a dva proti třem. Budou rozděleni otec proti synovi a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni."

K zamyšlení

Mnoho lidí má v této době dovolenou. Tato doba volna, klidu a přerušení každodenních starostí bývá často vhodným časem pro určitou životní bilanci a určitým stanovištěm, odkud můžeme měřit, jaká rozhodnutí (nebo i ne-rozhodnutí!) zasahují náš život. K tomu nám mohou dát impulsy všechna dnešní čtení.

První čtení hovoří o slabém králi Sidkijášovi, který je pouze hračkou v ruce svého rádce. Je neschopný jakéhokoliv rozhodnutí a zodpovědnosti. Díky své polovičatosti přivede na Jeremiáše obrovské nebezpečí. Ale přesto je to jeden utěšující aspekt: i když člověk způsobí svou nerozhodností neštěstí, zasáhne Bůh jako zachránce (pomocí cizince, člověka, který nepatří do vyvoleného národa!).

List Židům je pro křesťany posilujícím a vyzývacím kázáním. Toto čtení vyžaduje, abychom nepolevili a neupadli do rezignace. Každý ať tím získá odvalu a s rozhodností se vydá svou vlastní cestou s pohledem na Krista "počátek a cíl", prapůvodní model křesťanského zvládnutí života, který na cestě k zmrtvýchvstání nebyl ušetřen utrpení a smrti. To znamená radikální výzvu a současně i provokaci pro všechny ty, kteří se rozhodli k následování. Na této cestě neexistuje vlažnost, neutralita, žádné kompromisy ... Napomenutí "v zápase prolít svou krev" není jakousi výzvou k militantnímu křesťanství, ale varuje nás, abychom nesnižovali provokativní charakter Kristovy zvěsti k neúčinnosti.

Evangelium ukazuje následky takového postoje. Opravdové křesťanství se nikdy nesmí stát pohodlným měšťáckým náboženstvím, nechce zlehčovat radikálnost Ježíšova poselství! Jeho slovo a dílo automaticky vyžadují rozhodnutí a rozdělují duchy. Když se lidé rozhodnou k následování, neexistuje žádná vlažnost, žádné kompromisy: opravdové rozhodnutí je často spojené s nepohodlím, bolestí a vede k rozchodům a rozpolcení v těsném lidském vztahu. V silné symbolice ohně se tento požadavek vyslovuje ještě jednou zřetelněji: Oheň je dynamický, živý, plný energie. Co projde ohněm, změní se. Ve Starém zákoně znamená oheň nápravu, očistění k tomu, aby Bůh vytvořil nové stvoření: shoří vše, co se bude protivit této obnově.

Ježíš jedná jako oheň. Kam přijde, žádá rozhodnutí; jakmile se v klidu zařídíme na tomto světě, setkáme se s tímto rozhodnutím. Být křesťany znamená vždy plout proti společenskému proudu. Kdo svou sílu zasvětil křesťanstvu, nesmí se divit, že ztratí na atraktivitě.

Opravdu zodpovědné rozhodnutí pro Krista nestrpí žádnou polovičatost. Následování Krista se prokáže jak v úplnosti a hlásání svědectví, tak především v neustálém svědectví vlastního života.